

гочеловѣкъ Исусъ; нъ като единъ голѣмъ орелъ, като строшилъ съ Божіата си сила там сѣтъ, и като развързълъ връзкыты, най-напрѣдъ той исхвъркнълъ, чрезъ тридневното си възкрѣсеніе, и съ него заедно хвъркнѣли свободны дѣшиты на праведныты, и пѣли съ Давида побѣдныты пѣсни: „Сѣтъ сокрѣши сѣ, и мѣ избѣа клени быхомъ.“^{Псал. 123.} И пакъ както орелътъ, когато иска да покаже на малкыты си пылци още ненадчены да хвъркатъ по въздѣшніа не обыкновененъ пѣтъ, той варви предъ тѣхъ, и гы води; тѣй въ непроходиміатъ пѣтъ кымъ небето, въ който, до гдѣто сѣ не была появила челоуѣческа дира, хвъркнѣва възнесеніатъ Господь, като предшествѣва, и води като пылци дѣхуветы на праведныты. „Като орелъ, (провидѣлъ това Моисей) който хвърка напредъ, е възвысилъ пылциты си, и во истина е възлѣзълъ на высота, и плѣнилъ е плѣнъ“^{Второз. 23.} И тѣй, както паденіето на първаго Адама ѣ отворило намъ входътъ въ Ада; тѣй и Възнесеніето на новаго Адама отвори за насъ входътъ на небето: „имамы ѣво (говори Павелъ) дѣрзновеніе въ вхожденіето на сватыты, новіатъ, и живіатъ пѣтъ, който е обновилъ за насъ чрезъ завѣсата, то естъ, чрезъ неговата си пѣтъ.“

Преславното възхожденіе на небесата на таинственіатъ тойзи орелъ не може да раздѣмѣе още, и трепѣри отстѣпникътъ врагъ; и ако Соломонъ дѣмаше: че три вещи има, които не раздѣмѣва: пѣтътъ на кораба, който плава въ морето: пѣтътъ на зміата по камъкътъ; и пѣтътъ на орелътъ по небето; още по-прилично бы рѣкалъ горделивіатъ онзи ѣмъ: че три таинства не раздѣмѣва съвсемъ въ възпалѣнното възпалѣненіе на Божіето слово. Първо, че както корабътъ преминѣва морскыты вланы, и не оставя ни една дира отъ пѣта си, тѣй и преблаженното Христово тѣло е преминѣло презъ неискѣсомѣжната ѣтрова на Дѣва Маріа, и не е оставило знакъ отъ тѣлніе въ безсеменното рожденіе. Второ, не раздѣмѣва пѣта на зміата по камъка, сирѣчь не раздѣмѣва, какъ това сщцото тѣло, което сѣ погребе, което сѣ положи въ новъ гробъ, издѣланъ отъ камъкъ, което сѣ покры съ голѣмъ камъкъ, положенъ на вратата гробны, при сичко това е избѣгнѣло, и като оставило като зміа ветхото тѣлно облекло, възкрѣснѣло съ новото на нетѣлніето облекло, безъ да остави нѣкой знакъ. И трете, не раздѣмѣва пѣта на орела по небето, сирѣчь, какъ това тѣло възлиза по-горѣ отъ бесплатныты, какъ землиното преминѣва презъ небесата, какъ челоуѣчеството сада на престола на Божіето величество.